

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΑΝΟΡΡΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται ὅλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοις ἀπὸ τὸν Ἑλληνα 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονο καὶ κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεῆς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἄριθ. 140+138+123

Ἀθῆναι, 16 Αὐγούστου 1885

Μεθαύριο

τὴν Κυριακὴ τελειώνει ὁ τρίτος χρόνος τοῦ Παλανθρώπου καὶ μπαίνει στὸν τέταρτο, ποῦ γίνεται σκέψις νὰ σᾶς τὸν μεγαλώσω ἢ ὄχι, ἐκτὸς ἀπὸ σπουδαίας τροποποιήσεις ποῦ θὰ γίνουν σὲ ὅλο τὸ φύλλο, δὲν ξέρομε δὲ ἂν μοῦ καπνίσῃ κάμμ. ἂ ζούρλα καὶ σὰν τὸν κἀνὼ καθημερινό. Θὰ δοῦμε τέλος πάντων.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸν λόγο, ὡς ποῦ νὰ γίνουν οἱ λουκουμάδες τῆς νέας χρονιάς, θὰ σᾶς ξεφουρνῶ σ' αὐτὸ καὶ στὸ ἄλλο φύλλο ὅλο γράμματα τῶν ἐπιστολῶν γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῶν τὸ ἐλάχιστο μερικοὶ ἀπὸ τοὺς χιλιάδες παραπονεμένους. Μὰ σᾶς ἀρέσουν, μὰ δὲν σᾶς ἀρέσουν, αὐτὰ εἶναι δική σας δουλειὰ γιὰτὶ σεῖς τὰ γράφετε.

Πρώτη.

Ὁ οἰκονόμος τοῦ ὄρφανοτροφείου τοῦ Χατζῆ Κώστα τυγχάνει ὦν σουφροποιός, διότι μὲ μισὸ παπούτσι ποῦ μπῆκε στὸ κατάστημα τώρα ὁ αὐτοῦ εὐγενέστατος ἔχει κολοσσαία περιουσία καὶ κάνει ἐξόδα σὰν γρὰν δούκας τοῦ Μιστρά καὶ πλεῖστα καὶ ὑπὲρ παρὰ πολλὰ ἄλλα καὶ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του τὸ συμβούλιο καὶ τὰ ἀποδέλοιπα μεθεύριο. Σουφρώνω, σουφρώνεις, σουφρώνει.

Δεύτερη.

Ὁ εὐγενέστατος ταχυδροκικός ἐπιστάτης τοῦ Τσιρίγου ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὴν καλοσύνην νὰ σωφροποιῇ τὰ φύλλα τῶν ἐφημερίδων, γιὰ νὰ κἀνὴ φαίνεται ὁ ἄνθρωπος ρηχάτι τὸ βράδυ στὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ἔχει μάλιστα ἰδιαίτερη συμπάθεια στὸν Παλανθρώπου, τὸν ὁποῖο πάντοτε κάνει κατάσχεσι. Τὸ νόστιμο δὲ εἶναι ὅτι ὅταν φωνάζουν οἱ Τσιριγιῶτες γιὰ τῆς ἐφημερίδες τῶν τοῦς ἀπαντὰ ἀπλοῦστατα: = Βράχχαν στὸ βαπόρι.

Τρίτη.

Ἐνας δικηγόρος ποῦ κατοικᾷ στὸν δρόμο τοῦ Καλαμιώτου νὰ ἐπιστρέψῃ τῆς 50 δραχμαῖς ποῦ ἔλαβε γιὰ μιὰ ὑπόθεσι καὶ δὲν ἔκανε τίποτα, καὶ λυποῦμαι πολὺ ποῦ δὲν πῆρε καὶ ἄλλαις τόσαις γιὰ νὰ μὴ κἀνὴ ντίπ παρατήποτα. Θὰ ἴναι παστριοκώρης, φαίνεται, καὶ ἀνοίγετε τὰ μάτια σας σεῖς ποῦ

ἔχετε τὴν κακὴ μοῖρα νὰ πέφτετε σὲ χέρια τέτοιον ψευτοκλεπτοδικηγόρων.

Τετάρτη.

Ἐδῶ στὸ δρόμο τοῦ Λεωχάρους εἶναι μιὰ χῆρα καὶ ἔχει δυὸ κορίτσα καὶ κάθονται στὴ μπόρτα καὶ δὲν ἀφίνουν ἄνθρωπο ἀπῆραχτο, ὡς καθὼς καὶ τὴν γειτονιά, ὡς καὶ κωλοβάσκυλι νὰ περάσῃ θὰ τοῦ κολλήσουν οὐρὰ, καὶ ἂν δὲν συμμαζευτοῦν θὰ τῆς βάνουμε στὸν Παλανθρώπου καὶ μὲ τὰ ὀνόματά τους μάλιστα. Ὡ διάολε, βρήκαμε τὸν μπαλιὰ μας καὶ μ' αὐταῖς.

Πέμπτη.

Ὁ Δημήτρης ὁ Λάσκαρης πρῶν ἀντιπρόεδρος τοῦ σωματείου τῆς Σμύρνης ὁ Σωκράτης νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ καφενεῖον τοῦ «Καλαμιώτου» ποῦ εἶναι στὴ βρύσι τοῦ Καλαμιώτου. Ν. Μ. Περπηγιάνης μέλος τοῦ συλλόγου. Σημ. Παλ. Νὰ μὴ πᾶς κακομαίρη γιὰτὶ ἔχεις νὰ φᾶς τῆς χρονιάς σου, ἄσε καλλιτέρα νὰ ἔρθῃ νὰ σὲ βρῇ ἐκεῖνος καὶ τότε τῆς μοιράζετε. Τέλος πάντων γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ πάρε καὶ μιὰ κληματόν βεργα μαζὺ σου.

Ἑκτη.

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Τρίπολις τῆς Μπαρπαριάς. Τὸ γράμμα σας ἐλήφθηκα καὶ λυποῦμαι γιὰ ὅσα ὑποφέρατε καὶ ὑποφέρετε ὕστερα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ λίγα ποῦ γράψατε γιὰ τὸν πρόξενό μας αὐτοῦ. Νὰ ἴστε δὲ βέβαιοι, ὅτι στὸν ἔσχατο κίνδυνο θὰ πάω νὰ τὰ πῶ ὅλα στὸν Δελκιγιάννη.

Ἑβδομη.

Κατοικῶ εἰς Κάτω Ἀχαῖν καὶ εἶχα σχέσεις μὲ ἕνα ἐνωματάρχη Μιχ. Μιστάκον καὶ συμπατριώτῃ μου τὸν ἔπερνα καὶ καμμιά φορά στὸ σπίτι μου, καὶ αὐτὸς ὁ ἄτιμος μοῦ κλεψε τὴ γυναῖκά μου, ἐνενηντα φράγκα ποῦ εἶχα καὶ ὅσα φράγκα μπόρεσαν. Ἐστερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ κερατλίκι ἐξακολουθοῦσε καὶ μ' ἔβριζε καὶ μιὰ μέρα μὲ πέτυχε στὸ παζάρι καὶ μοῦ φορτόθηκε καὶ ἔσυρε καὶ τὴ σκουργιασμένη του σακαράκα νὰ μὲ χτυπήσῃ, τότε ἐγὼ εἰς ἄμυνα εὐρισκόμενος διὰ πιστολίου πά-

παζον τον ἐπλήγωσα λιγάκι και τώρα βρίσκομε στῆς φυλακαίς. Είναι δικαιοσύνη αὐτῆ; Και τώρα τὴν ἔχει ρουριάνα τὴν γυναικά μου.

Σ. Παληαθρόπου. Αὐτὸ λέγεται σταυροτίδικη τιμὴ, ποῦ ἀτιμάζεται και καταμεσῆς στὴν πλατέα τοῦ Συντάγματος ἀντίς νὰ σπάσῃ τὰ ὄπλα τῆς και νὰ φύγῃ και νὰ πῆ γατευθεϊαν στῆς φυλακαίς, νὰ βγάινῃ και ἡ Ἑλλάς πῶς ἔχει ἐντιμους στρατιώτας, και νὰ δοῦμε τί θὰ τοὺς ἔκαναν, ἤθελαν ὄλο τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς νὰ τὸ διαλύσουν; Ἄλλὰ καθὼς εἶπε και ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος, ἡ χωροφυλακὴ εἶναι ἕνα ἀτιμον σῶμα και προσβολὴ εἰς τὸν στρατὸν και πρέπει νὰ διαλυθῇ. Γ' αὐτὰ και γι' αὐτὰ τοὺς ἐδίωξαν και ἀπὸ τὸ παλάτι και θὰ ὑποστῆ και ἡ ὥρα τῆς διαλύσεώς των. Ὡστε, τώρα, με συμπάθειο, μπορούμε νὰ σὲ λέμε κερατὰ. Μὴ χειρότερα,

Ὁγδοη.

Ὁ Δημήτριος Κουγιούφας σιδηρουργὸς εἶχε εἰς τὸ σιδηρουργεῖό του ἕνα παιδα ὡς 15 χρονῶν, και ἀντίς νὰ τοῦ μάθῃ τὴν τέχνην, ἤθελε νὰ τοῦ μάθῃ ἄλλη τέχνην και τοῦδινε και τρία τάλληρα γιὰ κάθε μάθημα, και τὸ παιδί ἔφυγε. **Σμ. Παλ.** Αὐτὰ εἶναι συκοφαντίαις, και εἶστε ἄξιοι περιφρονήσεως.

Ἐννατη.

Ὁ μπακάλης ποῦ εἶναι στὴ συνοικία Δεληκούρα, ἀρραβωνιασμένος ἄνθρωπος, χαλὰ τὸν κόσμον με μιὰ Ἰθραίησα ποῦ ἀγαπᾷ κτλ. **Σμ. Παλ.** Πρῶτον τὸ γράμμα εἶναι πλαστογραφημένο και με τὸ ζερβὶ χέρι γραμμένο και χωρὶς ὑπογραφήν, ἀρα θὰ πῆ ὅτι ἐκεῖνος ποῦ μᾶς γράφῃ αὐτὰ εἶναι ἕνας ἀχρητέστατος και ἀνανδρὸς συκοφάντης.

Δέκατη.

Φωνάζετε γιὰ τὸ Γκαζοχώρι, ἀμ γιὰ μένα τὸν φτωχὸ τὸν μάγειρα ποῦ τάϊζα μερικὸς χωροφύλακας και δὲν με πληρόνουν και κόντεψαν νὰ μοῦ φᾶν και τὰ καζάνια, δὲν παρακάλας τὸν κύρ Μοίραρχο νὰ τοὺς ὑποχρέωσῃ νὰ με πληρώσουν

(19) ΠΟΦΥΛΛΙΣ

Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

ΙΟ.

Ἄμα εἶδα καθὼς εἶπαμε τὸν καφετζῆ ἐπάγωσα και μ' ἔκοψε ψιλὸς ἰδρῶς, αὐτὰ τὰ μαρτύρια ποῦ τράβηξα σὲ δυὸ μέρας μ' ἔκαναν νὰ πάω νὰ χροῦ νὰ χροῦ τὸ μυαλό μου και ὅλα αὐτὰ γιὰ τὸ τίποτα, γιὰ τὰ διαλοκώριστα τέλος ποῦ μ' ἔπλεξαν στὴ γειτονιά μου.

Θὰ πῆτε τί ἤθελα ἰγὼ νὰ πάρω ἐκεῖνον τὸν φίλον μου τὸν καλαμκανὲ νὰ πάω νὰ τὰ κάνω παρέλασι. Μὰ μήπως μ' ἄφιναν ἡσυχῶ; Ἐπρεπε νὰ ξεθυμάνω και λίγο. Μπορεῖς ἀδερφέ νὰ σὲ πειράζουν γυναῖκες και σὺ νὰ μὴ μελᾶς, νὰ σὲ πέρνουν στὴ μπαταρέλα και σὺ νὰ στέκεσαι σὰν κούστουρο.

Ἐπειτα βλέπετε ἔρχεται και τὸ ζήτημα τῆς φιλοτιμίας δηλαδὴ γιὰ νὰ τῆς δεῖξω πῶς δὲν ἤμουνα μποῦφος, βάνετε τώρα κοντὰ σ' αὐτὰ και τὸ γαργάλισμα τοῦ ἔρωτα, τῆς ἐργολαβίας, βάνετε και τὴν νεότητα τὴν ζωηρά και θὰ ἴδῃτε ὅτι εἶχα δίκαιο ὀφουκαρᾶς νὰ περιπλεθῶ, ὅπως με περίπλεξαν, και ἄλλοιμονο ὅποιος μπλέκεται με γυναῖκες, αὐτὸς πάντοτε κακὰ ξεπλέγματα θὰ ἔχῃ.

Στὰ ζητήματα τῶν γυναικοδουλειῶν, ὅτι και ἂν πῆ τινὰς πρὸς δικαιολογίᾳ του δὲν τὸν πιστεύουν, σοῦ λένε πῶς τὰ λὲς ψέμματα γιὰ νὰ ξεγλυστρήσῃς, γιὰ τὰ ξεφύγῃς ὅταν τὰ φέρῃς στὰ στενά.

Λοιπὸν ἄμα με εἶδε ὁ καφετζῆς με πλησίασε ἔστι με ἕνα γέλιο περιφρονητικὸ στὸ στόμα, εὔγανε τὸ καπέλλο του κοροῖδευτικῶς ὡς κάτω και με χαιρέτισε και μουῦδωσε και τὸ χέρι. Τί νὰ κάνω ἔκανα κ' ἐγὼ τὰ ἴδια χωρὶς νὰ θέλω.

ποῦ πάω νὰ βουλιάζω. **Σ. Παληαθρόπου.** Νὰ παρουσιασθῆς στὸν κύρ Μοίραρχο νὰ ἀναφέρῃς τὰ παράπονά σου και ἂν ἦναι δίκαια νὰ τοὺς κάνῃ κράτησι τοῦ μισθοῦ νὰ πληρωθῆς λιγάκι, και μάθε ὅτι ὁ σημερινὸς Μοίραρχος εἶναι τοῦ διαβόλου και δὲν χωρατεύει. Τὸ δίκαιον δίκαιον, τὸ ἀδικον ἀδικον.

Ἐνδεκάτη.

Εἰς τὸ χωριὸ Καστριτζί τοῦ δήμου Πατρέων ὑπάρχει ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Ρούφου ποῦ κάνει τὸν κομματάρχη και εἶναι και λέγεται Μίνως και τὸ ἐπάγγελμα κλοπιματός, γλάστραις δὲν ἀφίνει, ἀσπρόρουχα νὰ ἀπλώσουν ἢ γυναῖκες δὲν ἀφίνει, ψωμιὰ στὰ τεζιάκια τῶν ψωμάδων δὲν ἀφίνει, τσουβέκια ἀπὸ τοὺς φούρους κλέφτει και με συμπάθειο και νὰ γέσῃ τινὰς και κεινα θὰ τὰ κλέψῃ; εἶναι κατάστασις αὐτὴ και πῶς δὲν λαμβάνει μέτρα ἢ ἀστυνομία; **Σμ. Παληαθρόπου.** Διὰ τὸν ἀπλὸν λόγο ὅτι εἶσαι κακοθέστατος ἀφοῦ δὲν ἔχεις τόλμη νὰ βάνῃς τὴν ὑπογραφήν σου και θέλεις νὰ συκοφαντήσῃς τὸν ἄνθρωπον. Ἐνοια σου κύρ Μίνω, και ἄστους νὰ γαυγίζουν. Τὴ δουλειὰ σου.

Δωδεκάτη.

Ἀπὸ τὴν Κόρινθο ἔστειλε ὁ Ἄναστ. Βασιλειάδης στὴ Σύρα δύο κωφῆνια σταφιδα, και ὅταν πῆγε νὰ τὰ παραλάβῃ ὁ ἄνθρωπος ὁ τελώνης τοῦ εἶπε πῶς τὰ πέταξαν στὴ θάλασσα, γιὰτι εἶχαν φυλλοξήρα. Ποῦ βρέθηκε ἡ φυλλοξήρα αὐτὴ στὴν κοιλιὰ τους μέσα;

Σμ. Παλ. Μὰ εἶπαμε πῶς γιὰ τοὺς τελώνιδες και φαρισαίους οὐλα τὰ φρουτικά και στὸν τόπον τὸν ἴδιον ἂν βγαίνουν εἶναι σπόροχο. Μωρὲ και σὺ νὰ πᾶς στὴ Σύρα θὰ σὲ πιάσουν γιὰ φυλλοξήρα ἀνθρώπινη, ἐνῶ τὰ μελοῦνια τὰ λαθρεμπόρια ποῦ γίνονται κάνουν πῶς δὲν τὰ βλέπουν, και γι' αὐτὸ ἡ Σύρα καταντήσε ἐλευθερὰ Κέρκυρα, ἄλλοι ἔχουν τὸ ὄνομα και ἄλλοι τὴν χάρι.

Δέκατη τρίτη.

Νεάπολις Σύρας. Σὲ παρακαλοῦμε πὲς στοὺς βουλευτὰς μας νὰ γυρίσουν πίσω τὸν διορισμὸ τοῦ δασκάλου Κονιδιάρη.

— Αἰ, μοῦ εἶπε, πατριώτη, τί ἔγινες και χάθηκες ἀπὸ τὰ χτὲς ἔφαγα τὸν κόσμον νὰ σὲ γυρεῦω, ἔστι κάνουν οἱ φίλοι και οἱ γείτονες και οἱ καλοὶ μουστεριδὲς ἐνοῦς καταστήματος, ποῦ ἄφισες χτὲς κοντὰ μιὰ δραχμὴν και δὲν ἤρθες νὰ πάρῃς και τὰ ρέστα. Ἄειντε νὰ πᾶμε εἰς τὸ καφενεδάκι μου, νὰ σὲ ἐξοφλήσω, ἀδερφέ, νὰ μὴ λὲς πῶς κατὰ πρώτην φορὰ ποῦ ἤρθες στὸ καφενὲ μου πῶς σοῦφαγα και τὰ λεπτά σου. Ἄ ἐγὼ θέλω νὰ ἦμαι σὲ ὅλα μου βέρντζινος.

— Δὲν πειράζει τοῦ ἀπάντησα ἐγὼ, ἔρχομαι ἄλλη ὥρα, και τὰ βρίσκομε, τώρα νὰ με συγχορᾶς, διότι ἔχω μάθημα, και εἶναι ὁ Κόντος ποῦ γράφει και τὰς ἀπουσίας και ἀπορίπτει στὰς ἐξετάσεις.

— Δὲν πειράζει με μιὰ ἀπουσία μπορεῖ και νὰ τὴν τὴν ξεχάσῃ νὰ τὴν γράψῃ.

— Ἐγὼ ὅμως καμωμένας και ἄλλας και κινδυνεύω πολὺ νὰ ἀπαβληθῶ ἀπὸ τὸ μάθημα.

— Αἰ μαζὺ με τῆς ἄλλαις ἄς πᾶν και αὐτὴ, και ἂν σὲ ἀποβάλλει ἔγωγε τοὺς βουλευτὰς μας νὰ μιλήσουν και μάλιστα νὰ σοῦ σῶσῃ και τὰς ἄλλαις. Νὰ βλέπῃς πάλι πῶς ἔσῃ σου φανῶ χρήσιμος, ἄειντε πᾶμε γιὰτι ἔχω και κατὶ νὰ σοῦ μιλήσω σπουδαῖα.

— Μὰ, κύριε μου, ὅ,τι και ἂν ἔχῃς νὰ μοῦ πῆς μπορεῖς νὰ μοῦ τὸ πῆ; κ' ἐδῶ, νὰ πᾶμε νὰ καθίσουμε στὸ καφενὲ.

— Μὰ τί φοβάσαι; Μ' ὅλα ταῦτα γιὰ νὰ σὲ βγάνω ἀπὸ κάθε ὑποψία και ἀπὸ τὸν κόπον, ὀρίστε νὰ καθίσουμε κ' ἐδῶ.

Πήγαμε και καθίσαμε. Ὁ καφετζῆς ἐξερῶθη, τράβηξε μιὰ καρέκλα και πέταξε τὸ καπέλο του ἀπάνω, ἄλλη μιὰ ποῦ ἀκούμπησε τὰ ποδάρια του, σκοπίστηκε συλλογίστηκε ὀλίγο, ἐνῶ ἐγὼ τὸν περιμένα με ἀνοιχτὸ στόμα τί θὰ μοῦ πῆ. Ἄρχισε στρίφοντας και τὸ μουστάκι του.

— Λοιπὸν, πατριώτη, ποῦ λὲς, ἐγὼ ἐγύρνω νὰ σὲ σμιζῶ

(ἄς ἀλλάξῃ ὄνομα), και νὰ μᾶς ἀγῆσουν τὸ σχολεῖό μας ὅπως ἦταν, διότι ἐμεῖς διὰ πολλοὺς λόγους δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ στέλνωμε τὰ παιδιά μας στο σχολεῖο, και ἔστωντας με τὸ νὰ μὴ ἔχῃ και αὐτὸ τὸ γράμμα ὑπογραφῆς θεωρεῖται ὡς νὰ μὴ γράφῃ και ἔτυχε και τὸ πῆρε ἡ ἀράδα του, και τὰ διαψέδομε οὐλα και ἀλήθεια ἀκόμα ἂν καταντήσῃ νὰ ἦναι.

Δεκάτη τετάρτη.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Ἑλλάδος ἐπῆγε ἕνας νὰ φᾶν πριζόλα και βρωμοῦσε και τὴν γύρισε πίσω ὡς καθὼς και ἕνας ἄλλος και τὸν ἔβαναν και τὴν πλήρωσε χωρὶς νὰ τὴν ἀγκίξῃ, ἄλλὰ κ' αὐτὸ εἶναι συκοφαντία, διότι ὁ κύριος παθὼν δὲν ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ, εἶναι δὲ γνωστὸ ὅτι τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον καθαρὰ, και ἂν βρωμοῦν ἢ πριζόλαις του κίμμια φορὰ τῆς πέρνει ἢ μποῦφα ἢ τὸ ἔχει ἢ μῦτη τους. Ποιὸς εἶσαι σὺ ποῦ θέλεις νὰ συκοφαντήσῃς τὸ ξενοδοχεῖον, μπᾶς και εἶσαι κἀνένας κανονιέρης του και δὲν τολμᾶς νὰ βάνῃς τὴν ὑπογραφήν σου; Ἐ-σι φαίνεται. Ἄμ θὰ πάψουν αὐτὰ.

Δέκατη πέμπτη.

Πρὸς τὸν κ. Γ. Μιχαλάνη, εἰς Περαιὰ, αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφεις γιὰ τὴν Ἀναστασία δὲν γράφονται, και δὲν εἶναι ἔτοι στα καλακθούμενα νὰ βρίζετε τὸν ἕναν και τὸν ἄλλον. Ἄμ μιὰ Κυριακὴ ἀκόμα σὰς μένει νὰ ξεθυμάνετε στὰς ἀνοησίας σας και τὰ πάθη σας, κ' ἀπὲ ὄξω τοῦ Παληαθρόπου, τὸν ὅποιο θὰ τὸν κάνουμε ἀλλοιωτικόν.

Δέκατη ἕκτη.

Ἐνας κληροῦχος Μ. Παληκανδρίτης ἐλειποτάχτησε και μένει στὴ Νάξο και διαπράττει λοποδυσίας γιὰτι πρωστατεύεται ἀπὸ μεγάλους. **Σ. Παληαθρ.** Οὔτε γι' αὐτὸ δὲν μᾶς μέλλει σῶνει ποῦ ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα, ἂν ἦχε μέσα και ὁ Χριστὸς δὲν θὰ τὸν σταύρωναν.

γιὰ νὰ ἐξηγηθῶμε φιλικὰ γιὰ μιὰ σπουδαία ὑπόθεσι ποῦ ἀποβλέπει και τοῦ; δυὸ μᾶς και μέχρι τάπου. Συμφωνᾶς;

— Μὰ τί νὰ συμφωνήσω ποῦ δὲν ξέρω τί μοῦ λὲς και τί τάπου ἀνακατεύεις χωρὶς νὰ ἔχωμε τίποτα μαζὺ μας, ποῦ ἀκόμα χτὲς σὲ γνώρισα.

— Καμόνεσαι, τὸρα ἔμω; θὰ σοῦ δώσω ἰγὼ νὰ καταλάβῃς και νὰ με ἐνοήτῃς καλὰ. Ἐγὼ ξέρεις πῶς εἶμαι ἀδερφὸς τῆς Φανίτσας, ἐκεῖνης; καλὲ ποῦ θέλεις νὰ κάνῃς κόρτε χωρὶς τὴν ἀδεία μου.

— Πῶς εἶπαι ἀδερφὸς τῆς ἀφοῦ ἡ νέα μὲν εἶπε πῶς δὲν ἔχει ἀδερρὸ, πῶς δὲν εἶσαι ἀδερφὸς τῆς.

Μόλις ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια ὁ καφετζῆς και πετάχτηκε ἀπάνω κίτρινος σὰν τὸ θιάφι και τρέμοντας, ἀρχιστα δὲ και ἔτρεμα κ' ἐγὼ, διότι τί δίκαιο ἤθελα νὰ κάνω τὴν ἀνοησία, νὰ μοῦ ξεφύγῃ και νὰ πῶ πῶς εἶχα και κουθέντες με τὴν Φανή.

— Καὶ σοῦ τὰ εἶπε ἐκεῖνη αὐτὰ; εἶπε ὁ καφετζῆς τρίζοντας τὰ δόντια του, μοῦ ἀνοίξες λοιπὸν και σχέσεις, και κουθέντες. Σακραμεντιτὸ.

— Κάτσε, ἀδερφέ νὰ μιλήσωμε σὰν ἄνθρωποι και μὴ σὲ παραπέρνῃ ὁ θυμὸς ἀδικα. Κάτσε ν' ἀκούσῃς τὴν ὑπόθεσι πῶς ἐσυνέθηκε ἡ δουλειὰ. Μὴ τὰ παραξηγᾶς τὰ πράγματα.

— Μωρὲ τί νὰ μὴ τὰ παρεξηγῶ ποῦ εἶναι ὀλοφάνερα ὅπως τὰ λὲς και ὅπως τὰ εἶπες. Τὸ βλέπω, ἡ ὑπόθεσις θὰ τελειώσῃ ἀλλοιωτικὰ. Λέγε τί θὰ πῆς.

Και κάθισε πάλι στρίβοντας τὸ μουστάκι του και τρίζοντας πάντοτε τὰ δόντια του.

— Ἴδου, κύριε τί συνέβηκε. Σήμερα τὸ πρωὶ ποῦ βγήκα ἀπὸ τὸ σπῆτι μου, με φώναξε ἡ νέα ἀπὸ τὸ παράθυρο και μοῦ γύρεψε μπαρνιόν, διότι ἀδικα χτὲς τὸ πρωὶ παρεξηγήθηκα και ὅτι δὲν ἔχει καμμιὰ ἀφορμὴ ἐναντίον μου.

Δεκάτη ἑβδόμη.

Πάτρας. Ἔως πότε, Παληαθρόπου δὲν θὰ συνείτῃς με τοὺς τσουχτεροὺς σου λόγου και τοὺς ἀνθρώπους ποῦ βρίσκονται εἰς τὸ φαρμακεῖο τοῦ Πανουργιᾶ τοῦς ὑπηρετὰς Νικόλα και Γεώργη οἱ ὅποιοι με τοὺς Τουμενιστάνου, Α. Παντωνοπούλου και Χ. Καλογεροπούλου ἀπήγαγον... ὦ Θεέ... ἕνα τρελὸ και ἡσέλησαν ἀπάνω του. Και ἀποφθίνουμε τὴν παρατήρησι εἰς τὴν ἀστυνομία τῆς Πάτρας, τὴν Πατρινὴ ἀστυνομία ἂν ὁ πασιγνωστος στοῦ Πατρινοῦς τρελὸς Κώστας, ὁ μακαρίτης ἔξῃ ὑστερα ἀπὸ τὴν κρεμάλα ποῦ ὑπόφερε μετὰ τὴν ἀσέλησιν.

Σμ. Παλ. Αὐτὰ εἶναι φοβερά και ἀνατριχιάζει κανεῖς και μόνο νὰ τ' ἀκούῃς, τὸ γράμμα ἔχει ὑπογραφήν και καμμιὰ εὐθύνη δὲν ἀναλαμβάνομε. Βρὲ τ' εἶν' τοῦτα, τὰ φρικτὰ και ἀποτρόπαια;

Δεκάτη ὄγδοη.

Οἱ Λαμιῶτες μ' ὅσα κ' ἂν τοὺς γράψαμε αὐτοὶ δὲν ἐνοοῦν νὰ πάψουν γράφοντας ὄλο εὐτελῆ και ἀνάξια λόγου πράγματα ποῦ ἀηδιάζει τινὰς. Νὰ πάλι ὁ παραγκούνης Τριανταφύλλου μᾶς γράφει να συμμαζέψουμε τὸν Νικόλα Ζῆκαν ἀπὸ τὸ νὰ γυρίζῃ τὰ σοκάκια τῆ νύχτα και χαλᾷ τὸν κόσμο νομιζόντας πῶς τὸν ἀγαπᾷ τὸ κορίτσι τοῦ Α. Κ. Τὴν ἴδια δουλειὰ κάνει και ὁ Βασ. Βαρσαμῆς και ξεράσματα. Σὰς εἶπα νὰ πᾶτε νὰ χαθῆτε και ἄλλη φορὰ νὰ μὴ σώσετε νὰ γράψετε τέτοιαις φανταζες.

Δεκάτη ἐνάτη.

Ἐκεῖνοι ποῦ μοιράζουν στὴν Ἁγία Μαρίνα τὰ βοηθήματα τὰ κάνουν σὰν τὰ μουτρά τους και γι' αὐτὸ καλὰ θὰ κάνῃ ἢ ἐπιτροπὴ νὰ ἀναλάβῃ τὴ ἴδια τὸ ἔργο, γιὰτι ὡς τώρα μόνο κατὶ ξερόψωμα μοιράστικαν και λίγο ρίζι. Ἀφοῦ λοιπὸν εἶναι ἔτσι ἄς γίνῃ τώρα ἄλλοιῶς νὰ πάψουν τὰ παράπονα. Νὰ και καλὸ νὰ κάνῃ τινὰς τὸν μπελά του πάντα θὰ βρῆ. Μὰ τί ἄνθρωποι, μὰ τί ἄνθρωποι.

Εἰκοστή.

Ὁ τηλεγραφητὴς και ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης τοῦ ταχυ-

— Αὐτὰ ἀπὸ τὸ παράθυρο σου τάπε ἢ ὅταν σὲμπασε μέσα στὴν αὐλὴ; Ψεύτη. Σοῦ στράφτω ἕνα χαστούκι, κακομοίρη και πᾶν ἄλλου τὰ μουτρά σου.

— Μὰ μὴ φουρκίζεσαι, δὲν σοῦ λέω ψέμματα, ψέμματα σοῦεἶπαν ἐκεῖνοι ποῦ σὲ πληροφόρησαν.

— Βρὲ εἶχα τὸ παιδί καραοῦλι και παραμόνευε, και θὰ μοῦ πῆς ἐμένα πῶς μοῦπε ψέμματα, γαῖδοῦει.

— Εὐχαριστῶ. Ἄλλὰ μὴ φουρκίζεσαι. Ἀφοῦ θέλεις νὰ πῆς πῶς μ' ἔμπασε μέσα, ἄς ἦναι και ἔτσι ἀφοῦ τὸ θέλεις. Τὸ λοιπὸν, τῆς εἶπα τὴν παρακάλεσα μάλιστα νὰ μὴ με ἐνοχλοῦν και αὐτὴ και ἡ φιλινάδες τῆς, γιὰτι ἐγὼ εἶμαι σπουδαστῆς και θέλω τὴν ἡσυχία μου και δὲν ἔχω καιρὸ ν' ἀνακατεῦμαι με γυναῖκες ποῦ οὔτε κἂν τῆς ξέρω, τῆς εἶπα πῶς ἐσὺ ὁ ἀδερφός τῆς με φοβερίζεις, και τὴν παρακάλεσα νὰ σοῦ μιλήσῃ.

Τότες μοῦπε ἐκεῖνη πῶς δὲν εἶσαι ἀδερφός τῆς ἀλλὰ πολὺ ὀικογενειακὸς τῆς φίλος και ὅτι θὰ σοῦ μιλήσῃ και ἐκ στόματος και ἡ ἴδια σήμερα, αὔριο δὲν ξέρω πότε. Αὐτὴ εἶναι ὀλη ἡ ὑπόθεσις και τίποτα παραπάνω. Τώρα τί θέλεις ἀπὸ ἐμένα και φοβερίζεις και βρίζεις στὰ καλὰ καθούμενα.

— Ἐτσι λοιπὸν; Αὐτὰ λοιπὸν; Πολὺ καλὰ λοιπὸν. Μάθε λοιπὸν, τὸ λοιπὸν ὅτι τὸ τί θέλω ἀπὸ σένα θὰ τὰ βροῖμε τώρα ἀμέσως. Λοιπὸν, ἐγὼ, κύριε βλάμη, μάθε ὅτι εἶμαι ἐραστῆς αὐτῆς τῆς νέας, ὅτι ἔχω ἀπόφασι νὰ σπείρω τὰ μυαλά ἐκεينوῦ ποῦ θὰ τολμήσῃ νὰ μοῦ κάνῃ ἀντιπολιτεψι, και σὺ, μοῦ φαίνεται πῶς αὐτὴ τὴ δουλειὰ κάνεις, ἢ θέλεις νὰ μοῦ κάνῃς, καὶ ἂν ἦναι ὅπως μοῦ λὲς ἡ ἱστορία, σὲ συγχωρῶ και εἶμαστε φίλοι και νὰ φύγῃς και ἀπὸ τὴν γειτονιά, και ἀφοῦ σοῦ εἶπε πῶς θὰ μοῦ μιλήσῃ, σῆκω ἀπάνω νὰ πᾶμε τώρα ἀμέσως. Ἐμπρός.

Ἐδῶ εἶναι ποῦ τὰμπλεξα. Ποῦ ἤθελε νὰ με πᾶγῃ; μέσα στὰ χέρια τοῦ γεροφουστανελλᾶ τοῦ πατέρα τῆς Φανίτσας ποῦ μοῦ εἶχε κάνει πολιορκία στὸ σπῆτι. Μεθαῦριο τὰ νέα νεράβαλα.

δρομείου του 'Αλιβερίου, είναι γουστόζος άνθρωπος, δηλαδή αφού αποσταφιδωθή ανεβαίνει άπάνω στα τραπέζα στα μαγαζιά και βγάξει λόγους και φαντάζεται πώς θά γίνη δήμαρχος, τὰ δε λεπτά που του δίνουν για ταχυδρομικά τὰ μπεκουλιάζει και σχίζει τὰ γράμματα, αφήνομε πλέον που δέν αφήνει έφημερίδα άσουφροποίητη ή να μην την άνοίξη. Να επιστάτης άξιος να γίνη και διευθυντής. Μωρε κελεπούρι.

Είκοστή πρώτη

Πανάγος Κρουμιλής ονομάζεται ένας άγιος ονούφριος ο όποιος προσποιούμενος τον ταμία τής εκκλησίας τής Κάτω Χώρας τής Οίτύλου γυρίζει και μαζεύει χρήματα για τήν χάρι τής εκκλησίας. Παραδείγματος χάριν, άπο τήν έπαρχία μάζεψε 800 οκάδες λάδι και 3 χιλ. οκάδες σιτάρι, τὰ ζέκανε και τὰ λεπτά τὰ έριξε στή τσέπη, άν και άλλοι θέλουν να πουν πώς τ'άπαιξε στα χαρτιά. Έδώ δε κοντά στους άλλους φορολόγησε και τους Μαυρομιχαλέους και έστειλε στή μεγαλοδωρία του και στην εκκλησία μια οκά κερι και μια οκά λιθάνι, μ' άλλα λόγια ο κύριος αυτός βρήκε τήν τύχη του με τήν εκκλησία άν και του αφαιρέθηκε το δικαίωμα να μαζεύη συνεισφορές αυτός όμως τή δουλειά του. Λοιπόν ά; τον μάθουν και ά; μη γελαστούν και άλλοι και τους βάνη στο τσουβάλι. "Άλλος παστρικοχέρης πάλι αυτός, ποι μās ξεφύτρωσε 'δω, κα δέν θά ήνκι άσχημο να τον καταγράψη ή άστυνομία στους καταλόγους τών λωποδυτών.

Οι όμογενείς τής Λόντρας προσκυνούντες τον Τρικούπη.

Είκοστή δεύτερη

Μās έχουν χίλια γράμματα στελμένα από τον Περαιά για μια Έριφίλη, τέτοια πράγματα που μα τον Θεό νομίζει τινάς πως είναι φοιχτά πικραμύθια. Μά έλα ντε που δέν μπορούμε να τὰ τυπώσωμε, γιατί άποβλέπουν άτομικώς γυναίκα και δέν κάνει.

Είκοστή τρίτη.

Στο Κρεκούκι είναι ένας γιατρός πολυϊστόρητος. Πέρου του

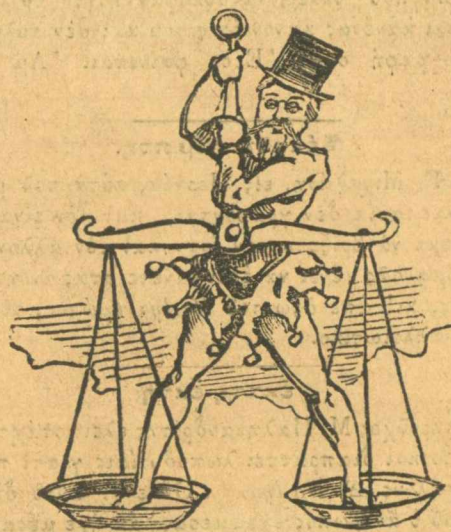

Μου φτάνουν αυτά και πάω καλή μου. Λόντρα Λόντρα, πότε θά σε 'δω.

έμπιστεύθηκαν 500 χιλ. σταφίδα τήν πούλησε προς 90—100 λεπτά τήν χιλιάδα και τήν πλήρωσε σε κεινούς που τήν είχαν προς 60 λεπτά, σιγκαταβατικώς, κάνει δε και άλλαις δουλειαις ο άνθρωπος και είναι άξιέπαινος όσο και έξυπνος. Αύτὰ και όχι άλλα μικρά τε και μεγάλα.

Λυπηρό

κακούργημα διαπράχτηκε χτες έναντίον του διευθυντού τής 'Ακρόπολις Γαβριλίδου. Ένας φοιτητής τής γιατρικής συναπαντήσας αυτόν του τής έβρεξε, γιατί λέει είχε γράψει έναντίον του, ώστε ο Γαβριλίδης σε άμυνα βρεθείς πυροβόλησε και έπλήγωσε κατά λάθος συνάμα τής φόρας τον ανταποκριτήν των Ευρωπαϊκών έφημερίδων Ναπολέον Δελογγύ. Σκοτώστέ μας πλέον όλους τους έφημεριδογράφους, να βασιλεύη το σκότος τής άχρειότητός σας.

Το ίσοζύγιον των σικτων του σκατοφάγου Καλλιγιά.

Έχάθηκε

Ένα μεταξωτό έπαυφίρι γυναικειο στή Κολοκοθού και το έχασε ή φτωχή υπηρέτρια, όποιος το βρήκε άς το φέρη, εις το τυπογραφείον Τρίμη, να λάβη και τήν ανάλογη άμοιβή του, διότι το κορίτσι θά δουλεύη όλο το χρόνο για να το ξεπληρωση. Για το όνομα του Θεού.

Ένοικιαζεται

το επάνω πάτωμα τής οικίας του Θεμιστοκλέους Γάνου κειμένης εις τήν οδόν Βύσης κάτωθεν του ζαχαροπλαστίου Παυλίδου.

Ηρέ άφου έτσι και έτσι δέν έχομε δουλειά άς πάμε στο Γκαζοχώρι να κάνωμε τον άρρωστο;